

**Sammanställning deltagarutvärdering Inledningskonferens
program JÄMI: Långsiktig jämställdhetsintegrering i staten.
Ett möte mellan ledning och forskning – för
verksamhetsutveckling, Stockholm 28 januari 2009**

Intresset för den inledande konferensen i program JÄMI var stort, och konferensen samlade sammanlagt 150 deltagare den 28 januari i Stockholm: myndighetsrepresentanter, jämställdhetsarbetare, politiker och forskare.

Konferensen invigdes av Nyamko Sabuni, integrations och jämställdhetsminister, samt Ulf Mellström, styrelseordförande i Nationella sekretariatet för genusforskning och Anne-Marie Morhed, föreståndare för Nationella sekretariatet för genusforskning.

Inbjudna talare var: Ewa Gunnarsson, professor Luleå Tekniska universitet, Marianne Melkersson, läkare och fd strategisk jämställdhetssamordnare i Västra Götaland, Marita Svensson, processledare i Fiber Optic Valley, Hudiksvall, Pontus Schultz, chefredaktör Veckans affärer som ersattes av Camilla Wagner från Veckans Affärer, Angeles Bermudez-Svankvist, generaldirektör Arbetsförmedlingen, Olof Ersgård, länspolismästare Kalmar län, Gertrud Åström, jämställdhetsexpert, Ann Boman, Ann Boman Utveckling AB, Sophia Ivarsson, Programmet för genusstudier, Försvarshögskolan.

Konferensen avslutades av Christer Hallerby, statssekreterare på Integrations och jämställdhetsdepartementet.

Det spontana gensvaret på konferensen under dagen var mycket positivt och JÄMI har genom konferensen fått tillgång till värdefull kunskap såväl som kontakter, en grund för fortsatt arbete med nätverk och fora för erfarenhetsutbyte. Denna sammanställning är förutom de samtal JÄMI haft med deltagande under och efter konferensen också baserad på den skriftliga utvärdering som alla inbjöds att delta i och som var baserad på tre frågor:

- Hur fortsätter vi?
- Detta tar jag med mig från konferensen?
- Tips för fortsatt JÄMI-arbete

Att det finns ett stort behov och intresse av att mötas kring frågor och arbete som berör jämställdhetsintegrering är tydligt. Många av de konferensdeltagare som valde att delta i den skriftliga utvärderingen har lyft fram just detta. De fick med sig nya kontakter, inspiration, ny kunskap, nya idéer, nya infallsvinklar, även om det också fanns deltagare som uttryckte det motsatta.

Den skriftliga utvärderingen visar också på ett glapp mellan fältets olika aktörer som även var synligt på konferensen: från forskare till jämställdhetsexperter inom myndigheter och ansvariga på olika nivåer, både politiskt och verksamhetsansvariga. Flera har också uttryckligen betonat att det var bra att konferensen samlade aktörer från olika håll inom fältet, inte minst därför att kommunikationen och utbytet mellan aktörerna behöver förbättras.

Några deltagare hade också önskat tid för frågor från deltagarna till talarna, samt färre talare under konferensen, medan de runda-bordssamtal som fördes mellan deltagarna under dagen genomgående upplevdes som mycket positivt.

Tipsen till JÄMI var både många, konkreta och generösa: aktörerna vill samverka och bidrar gärna med den erfarenhet och kunskap de har – vilket är en bra grund för JÄMI:s fortsatta arbete och för arbetet med jämställdhetsintegrering generellt. Övergripande är att många synpunkter synliggör att det finns ett behov av att samla kunskap och erfarenhet samt att konkretisera och förankra.

Återkommande var önskemål om nätverk, vårdande av den kunskap och de erfarenheter som finns i landet och i andra länder, att bygga vidare på och vårda tidigare insatser som Jämstöd, mer konkreta förebilder och tips, metoder, koppling mellan forskning och praktik, bättre styrning, bra hemsida som sprider och samlar kunskap och metoder, fler konferenser och workshops, utbildning, höja ribban, inkluderande språk och arbetsmetoder, fackmässor, kvalitetssäkring.

Tydligt är också att det finns ett behov av en fortsatt diskussion kring de grundläggande frågorna och att aktörerna i fältet inte är eniga om hur man kan eller bör arbeta med jämställdhetsintegrering. Att döma av konferensen, samtal med deltagare samt utvärderingen är det främst kring två frågor som åsikterna går isär:

Vilken betydelse har styrning för arbetet med jämställdhetsintegrering? Är det avgörande att reglera arbetet genom/i dokument/lagar/förordningar eller inte?

Bör jämställdhetsintegrering ha ett intersektionellt perspektiv eller inte? Går arbetet med jämställdhet och mångfald, likabehandlingsfrågor, hand i hand eller är det olika frågor som skall behandlas separat?

- Sammanställning utförd av Annika Olsson, programansvarig Jämi.